

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 12 nëntor 2018
Nr. ref.: RK 1288/18

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI20/18

Parashtrues

Zeqir Shamolli dhe të tjerët

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, ARJ. UZVP. nr. 60/2017, të 30 tetorit 2017

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzie Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Zeqir Shamolli, Ismet Shamolli dhe Idriz Gashi nga Ferizaj, Halim Gjergjizi nga Prishtina, Enver Kelmendi nga fshati Rufc i Ri, komuna e Lipjanit, Shefqet Kastriati dhe Edmond Shega nga Durrësi, Republika e Shqipërisë (në tekstin e mëtejme: Parashtruesit e kërkesës). Parashtruesit e kërkesës përfaqësohen nga Bajram Morina, avokat nga Ferizaj.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesit e kërkesës kontestojnë Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme), ARJ. UZVP. nr. 60/2017, të 30 tetorit 2017, të cilin e kanë pranuar më 20 nëntor 2017.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kësaj kërkesë është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar ARJ. UZVP. nr. 60/2017, të 30 tetorit 2017, me të cilin parashtruesit e kërkesës pretendojnë shkeljen e të drejtave të tyre të garantuara me nenin 7 [Vlerat], nenin 24 [Barazia para Ligjit] dhe nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe nenin 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe nenin 6 [E Drejta për një proces të rregullt gjyqësor], në lidhje me nenin 13 [E drejta për zgjidhje efektive] dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës Evropiane për të Drejtat dhe Liritë Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejme: Konventa).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafin 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës], 47 [Kërkesa individuale], të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).
5. Më 31 maj 2018, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata). miratoi në seancë administrative plotësim-ndryshimin e Rregullores së punës, e cila u publikua në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës më 21 qershor 2018 dhe hyri në fuqi 15 (pesëmbëdhjetë) ditë pas publikimit të saj. Rrjedhimisht, gjatë shqyrtimit të kërkesës Gjykata i referohet dispozitave juridike të rregullores së re në fuqi.

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 20 shkurt 2018, parashtruesit e dorëzuan kërkesën në Gjykatë.
7. Më 22 shkurt 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Selvete Gërzhaliu-Krasniqi gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët Snezhana Botusharova (kryesuese), Bekim Sejdiu dhe Gresa Caka-Nimani.
8. Më 1 mars 2018, Gjykata njoftoi parashtruesit e kërkesës për regjistrimin e kërkesës. Në pajtueshmëri me nenin 22.4 të Ligjit nga një kopje e kërkesës iu dërgua Gjykatës Supreme, Gjykatës së Apelit dhe Bankës Qendrore të Republikës së Kosovës.

9. Më 16 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Almiro Rodrigues dhe Snezhana Botusharova. Më 26 qershor 2018, u përfundoi mandati gjyqtarëve: Altay Suroy dhe Ivan Čukalović.
10. Më 9 gusht 2018, Presidenti i Republikës së Kosovës emëroi gjyqtarët e rinj: Bajram Ljatifi, Safet Hoxha, Radomir Laban, Remzie Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
11. Më 10 shtator 2018, Kryetarja e Gjykatës nxori vendim për caktimin e Kolegjit të ri shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Bekim Sejdiu dhe Gresa Caka-Nimani.
12. Më 10 tetor 2018, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtares raportuese dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

13. Më 9 mars 2006, Autoriteti Bankar dhe i Pagesave i Kosovës, si paraardhëse e Bankës Qendrore të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: BQK), nxori Vendimin nr. 9, përmes të cilit iu revokua licenca Bankës Kreditore të Prishtinës.
14. Më 20 maj 2011, kundër vendimit të BQK-së parashtruesit e kërkesës paraqitën padi për konflikt administrativ. Përmes kësaj padie parashtruesit e kërkesës kërkuan: anulimin e Vendimit nr. 9 të BQK-së, të 10 marsit 2006, kompensimin e dëmit material dhe jo material, fitimin e humbur, caktimin e kamatës përmes ekspertizës financiare, si dhe kompensimin e shpenzimeve procedurale.
15. Më 14 tetor 2016, Gjykata Themelore në Prishtinë, me Aktvendimin A. nr. 440/11, në procedurë administrative e hodhi poshtë si të palejueshme padinë e parashtruesve të kërkesës me arsyetimin se e njëjta ishte ushtruar pas afatit kohor të përcaktuar me ligj.
16. Më 4 nëntor 2016, parashtruesit e kërkesës ushtruan ankesë në Gjykatën e Apelit, përmes së cilës kërkuan: të anulohet Aktvendimi A. nr. 440/11 i Gjykatës Themelore në Prishtinë dhe Vendimi i BQK-së (Nr. 9) i 10 marsit 2006; të aprovohet padia e tyre e 20 majit 2011 si dhe lënda t'i kthehet gjykatës së shkallës së parë për rishqyrtim dhe rivendosje.
17. Më 18 korrik 2017, Gjykata e Apelit, nxori Aktvendimin AA. UZH. nr. 408/2016, përmes të cilit refuzoi, si të pabazuar, ankesën e parashtruesve të kërkesës dhe vërtetoi Aktvendimin e gjykatës së shkallës së parë, A. nr. 440/11, të 14 tetorit 2017.
18. Më 5 shtator 2017, parashtruesit e kërkesës parashtruan kërkesë në Gjykatën Supreme për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, AA. UZH. nr. 408/2016, të 18 korrikut 2017.
19. Më 30 tetor 2017, Gjykata Supreme me Aktgjykimin ARJ. UZVP. nr. 60/2017, refuzoi, si të pabazuar kërkesën e parashtruesve të kërkesës për rishqyrtim të

jashtëzakonshëm të Aktvendimit të Gjykatës së Apelit, AA. UZH. nr. 408/2016, të 18 korrikut 2017, duke konstatuar se pretendimet e parashtruesve të kërkesës janë të pabazuara, ngase aktvendimi i shkallës së dytë përmban arsye të mjaftueshme dhe se janë vlerësuar të gjitha faktet në këtë çështje juridike, se vendimi i gjykatës së shkallës së dytë është i qartë dhe i kuptueshëm, dhe se e drejta materiale po ashtu është zbatuar drejtë dhe nuk është shkelur ligji në dëm të parashtruesve siç pretendonin ata.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

20. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë se të gjitha vendimet e gjykatave të rregullta shkelën të drejtat e tyre të mbrojtura me nenin 7, 24, 31 dhe 54 të Kushtetutës, nga arsyet si në vijim:

“Të gjitha gjykatat që kanë vendosur në çështjen juridike të paditëseve kundër të paditurës, gabimisht kanë konstatuar se gjoja padia e paditëseve është parashtruar jashtë afatit ligjor, bazuar në faktin jokontestues se: as me dispozitat e Ligjit mbi Konfliktet administrative të ish-RSFJ-së (gazeta Zyrtare nr. 4/77), si ligj i aplikueshëm në përputhje me nenin 145, parag. 2 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, në kohën kur është marrë-nxjerrë Vendimi i atakuar me padi, e as me dispozitat e Ligjit nr. 03/L-202 për Konfliktet Administrative të Kosovës, si ligje në fuqi në momentin kur është parashtruar padia, nuk është i kufizuar afati për parashtrimin e padisë për inicimin e konfliktit administrativ, në rast të heshtjes së administratës, pasi me interpretim të drejtë të dispozitave të nenit 26 të Ligjit të aplikueshëm për konfliktet administrative, respektivisht të dispozitave të nenit 29 të LKA të Kosovës, nxirret përfundimi se:

a) Instituti juridik nga neni 26 i Ligjit të aplikueshëm për konfliktet administrative, respektivisht nga neni 29 i LKA të Kosovës, është paraparë në dobi të palës dhe afatet nga neni 26, respektivisht nga neni 29, kanë karakter të afateve minimale, ashtu që para kalimit të tyre nuk mund të bëhet ankesa organit të shkallës së dytë, respektivisht Padia gjykatës,

b) Paditësi është i lidhur vetëm me afatet minimale, çka do të thotë se para kalimit të tyre nuk mund t'i bëhet kërkesa organit kompetent, respektivisht padia gjykatës, dhe se

c) Pas kalimit të afateve minimale, paditësi nuk është i kufizuar me asnjë afat në kuptim të parashtrimit të kërkesës-ankesës organit kompetent, respektivisht parashtrimit të padisë në gjykatë, të cilat përfundime vërtetohen edhe nga Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës, ARJ-UZVP. nr. 6/2014, i datës 30.09.2014”.

21. Më tej, parashtruesit e kërkesës pretendojnë se: “... gjykatat me rastin e vendosjes sipas padisë dhe ankesave të paditëseve, kanë zbatuar në mënyrë të gabueshme të drejtën materiale në dëm të paditëseve, si dhe nuk e ka zbatuar dispozitën e së drejtës materiale që është dashur ta zbatojë, respektivisht nuk e ka aplikuar Ligjin për konfliktet

administrative të ish-RSFJ-së, i cili ka qenë në fuqi në kontekstin kohor kur është nxjerrë vendimi i atakuar me padi, si ligj të aplikueshëm në Kosovë në bazë të Rregullores së UNMIK-ut nr. 1999/24 mbi ligjin në fuqi në Kosovë (neni 184 i LPK).

22. Për më tepër, parashtruesit e kërkesës pretendojnë edhe shkelje të nenit 6 në lidhje me nenin 13, dhe të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës, duke iu referuar rastit të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, *Capital Bank AD kundër Bullgarisë*, për të cilin pretendojnë se është i aplikueshëm në rastin e tyre.
23. Në fund, parashtruesit e kërkesës i drejtohen Gjykatës me kërkesë: 1) të anulohet Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës, ARJ. UZVP. nr. 60/2017, i 30 tetorit 2017, Aktvendimi i Gjykatës së Apelit të Kosovës, AA. nr. 408/2016, i 18 shkurtit 2017 dhe Aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë, A. nr. 440/11, i 14 tetorit 2016, si dhe Vendimi i BQK-së nr. 9, i 10 marsit 2006, dhe të aprovohet si e bazuar në tërësi kërkesa e parashtruesve të kërkesës, dhe 2) të detyrohet BQK-ja që parashtruesve të kërkesës t'iu kompensojë dëmin material, fitimin e humbur me kamatë ligjore brenda afatit prej 15 (pesëmbëdhjetë) ditësh nga dita e plotfuqishmërisë së aktgjykimit ose lënda t'i kthehet Gjykatës Supreme të Kosovës për rishqyrtim dhe rivendosje.

Pranueshmëria e kërkesës

24. Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.
25. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Jurisdiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, që përcaktojnë:
 1. *“Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.*

[...]

 7. *Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.*

[...].”
26. Gjykata gjithashtu shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të kërkuara me nenet: 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, që përcaktojnë:

Neni 48

[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është

akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.

Neni 49

[Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

27. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata konstaton se parashtruesit e kërkesës janë palë të autorizuar; kanë shterur mjetet juridike në dispozicion; kanë specifikuar aktin e autoritetit publik të cilin e kontestojnë në Gjykatë dhe kanë dorëzuar kërkesën në kohë.
28. Megjithatë, Gjykata shqyrton gjithashtu nëse parashtruesit e kërkesës i kanë përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me rregullin 39 (2) të Rregullores, që përcakton:

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.
29. Gjykata, rikujton se parashtruesit e kërkesës pretendojnë shkelje të të drejtave të tyre të garantuara me nenet 7, 24, 31 dhe 54 të Kushtetutës, të cilat i ndërlidhin me zbatimin e të drejtës materiale në dëm të tyre, si rezultat i zbatimit të ligjit të gabuar.
30. Sa i përket pretendimeve për shkelje të neneve: 7, 24 dhe 54 të Kushtetutës, Gjykata vëren se parashtruesit e kërkesës vetëm i kanë përmendur këto nene konkrete dhe nuk kanë argumentuar më tej, si dhe pse ka ardhur deri të shkelja e tyre nga autoritetet publike apo gjykatat e rregullta.
31. Sa i përket pretendimit për shkelje të nenit 31 [E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, Gjykata vëren se, parashtruesit e kërkesës shkeljen e kësaj dispozite konkrete të Kushtetutës e ndërlidhin me aplikimin e ligjit joadekuat sa i përket llogaritjes së afateve për parashtrimin e padisë për konfliktet administrative.
32. Në këtë kontekst, Gjykata i referohet praktikës së GJEDNJ-së e cila ka mbajtur vazhdimisht qëndrimin se nuk është roli i kësaj Gjykate të rishikojë konkluzionet e gjykatave të rregullta në lidhje me gjendjen faktike dhe zbatimin e të drejtës materiale (shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së, *Pronina kundër Rusisë*, të 30 qershorit 2005, kërkesa nr. 65167/01).
33. Gjykata, megjithatë, thekson se praktika gjyqësore e GJEDNJ-së parasheh gjithashtu rrethanat nën të cilat mund të bëhen përjashtime nga ky qëndrim. Si referencë, Gjykata i referohet Aktgjykimit të GJEDNJ-së në rastin *Angjelkoviç kundër Serbisë*, Aktgjykimi i 9 prillit 2013, nr. 1401/08, paragrafi 24, ku kjo e fundit përsëriti se nuk do të vë në dyshim interpretimin e ligjit nga gjykatat, përveç nëse është dukshëm arbitrar ose vendimet e atyre gjykatave nuk janë arbitrare apo në ndonjë mënyrë qartazi të paarsyeshme.

34. Në lidhje me këtë, GJEDNJ theksoi se: “... nuk është detyra e saj ta merr rolin e gjykatave vendase. Para së gjithash, autoritetet vendase, në veçanti gjykatat, duhet t'i zgjidhin problemet e interpretimit të legjislacionit vendor (shih, në mesin e autoriteteve tjera, Brualla Gómez de la Torre kundër Spanjës, të 19 dhjetorit 1997, paragrafi 31, Raport i aktgjykimeve dhe vendimeve 1997-VIII). Në këtë rast, Gjykata nuk do të ngrejë çështje të interpretimit të ligjit vendor nga gjykatat vendase, përveç rasteve të arbitrarisht të dukshëm (shih, mutatis mutandis, Adamsons kundër Letonisë, nr. 3669/03, paragrafi 118, 24 qershor 2008), me fjalë të tjera, kur vëren se zbatimi i ligjit nga gjykatat vendase në raste të caktuara ishte qartazi i gabuar ose ishin marr konkluzione arbitrare dhe/ose ishte mohuar drejtësia (shih, mutatis mutandis, Farbers dhe Harlanova kundër Lituanisë (vendimi), numër 57313/00, 6 shtator 2001, dhe megjithëse në kontekstin e nenit 1 të Protokollit nr. 1, Beyeler kundër Italisë [DHM], numër 33202/96, paragrafi 108, GJEDNJ 2000-I)”.
35. Në lidhje këtë, Gjykata vëren se, Gjykata Supreme në Aktgjykimin e saj të 30 tetorit 2017, ka adresuar dhe arsyetuar tri çështje: 1) kushtet dhe kriteret e parashtrimit të padisë për konflikte administrative; 2) natyrën e aktit administrativ të autoritetit publik (BQK-së); dhe 3) ligjin e aplikueshëm në fuqi, për llogaritjen e afateve ligjore për ushtrimin e padisë për konflikte administrative.
36. Sa i përket kushteve dhe kriterëve të parashtrimit të padisë për konflikte administrative, Gjykata Supreme, arsyetoi: “Me nenin 13 të LKA-së parashihet se konflikti administrativ mund të fillojë vetëm kundër aktit administrativ të nxjerrë në procedurë administrative në shkallë të dytë ... edhe kundër aktit administrativ të shkallës së parë kundër të cilit ... ankimi nuk është i lejuar. Neni 14 i këtij Ligji parashikon se konflikti administrativ mund të fillojë edhe kur organi kompetent nuk ka nxjerrë akt përkatës administrativ sipas kërkesës ose ankesës së palës, nën kushtet e parashikuara me këtë Ligj (‘heshtja e administratës’).”
37. Sa i përket natyrës së aktit administrativ të nxjerrë nga autoriteti publik (BQK-ja), Gjykata Supreme, arsyetoi: “Neni 62.3 i Rregullores së UNMIK-ut nr. 2001/24 (Ndryshim i Rregullores nr. 1999/20) përcakton se rregullat dhe urdhëresat e BQK-së janë vendime përfundimtare në procedurën administrative. Interpretimi i drejtë i këtyre dispozitave nënkupton se vendimi i të paditurës - BQK nr. 9 dt. 10.03.2006 është përfundimtar, kundër të cilit ankimi nuk është i lejuar, por mund të iniciohet konflikti administrativ”.
38. Sa i përket ligjit të aplikueshëm në fuqi, në lidhje me afatet ligjore për ushtrimin e padisë për konflikte administrative, Gjykata Supreme, arsyetoi: “Dispozita e nenit 27 par. 1 të LKA-së parashikon se padia paraqitet brenda 30 (tridhjetë) ditësh, që nga data e dorëzimit të aktit administrativ përfundimtar palës. Afatshmëria e padisë vlerësohet sipas provave-shkresave të lëndës të cilat vërtetojnë datën e dorëzimit të aktit kontestues, si dhe datën e ngritjes së padisë në gjykatë. Ngase të dy gjykatat në mënyrë të drejtë kanë vërtetuar se vendimin e të paditurës nr. 9 të datës. 10.03.2006 paditësit e kanë pranuar më 20.03.2006 përmes përfaqësuesit të autorizuar

... paditësit kanë paraqitur padinë në gjykatë me datën 20.05.2011, ... pra pas afatit prej 30 (tridhjetë) ditësh nga data kur ka filluar të rrjedhë afati për parashtrimin e padisë, andaj kjo Gjykatë konstaton se gjykatat e instancave më të ulëta me të drejtë kanë hedhur poshtë padinë e paditësve sepse kanë paraqitur paladinë pas kalimit të afatit ligjor”.

39. Duke pasur parasysh shtjellimin e mësipërm, Gjykata konsideron se në rastin konkret nuk ekzistojnë elementet e interpretimit të palogjikshëm, si dhe të zbatimit të gabuar dhe arbitrarisht të ligjit, sepse gjykatat e rregullta, përkatësisht Gjykata Supreme ka dhënë arsye të qarta dhe të plota në aktgjykimin e saj sa i përket pretendimeve të parashtruesve të kërkesës në lidhje me zbatimin e ligjit të aplikueshëm që ndërlidhet me afatshmërinë e ushtrimit të padisë së parashtruesve për konflikte administrative.
40. Në këtë këndvështrim, Gjykata konsideron se parashtruesit e kërkesës nuk kanë treguar dhe dëshmuar se procedurat në Gjykatën Supreme kanë qenë të padrejta apo arbitrare, apo që të drejtat dhe liritë themelore të tyre të mbrojtura me Kushtetutë janë shkelur si rrjedhojë e pretendimeve për aplikimin e ligjit të gabuar material dhe procedural. Në këtë rast, asnjë çështje kushtetuese nuk është dëshmuar nga parashtruesit e kërkesës. (Shih, rasti KI63/16, parashtrues i kërkesës *Astrit Pira*, Aktvendim për papranueshmëri, i 8 gushtit 2016, para. 44. dhe shih, gjithashtu rastin KI150/15; KI161/15; KI162/15; KI14/16; KI19/16; KI60/16 dhe KI64/16, parashtrues të kërkesës *Arben Gjukaj, Hysni Hoxha, Driton Pruthi, Milazim Lushtaku, Esat Tahiri, Azem Duraku dhe Sami Lushtaku*, Aktvendim për papranueshmëri, i 15 nëntorit 2016, para. 62).
41. Rrjedhimisht, Gjykata, sa i përket pretendimeve të mësipërme konsideron se nuk ka pasur shkelje të nenit 31 të Kushtetutës.
42. Për më tepër, Gjykata vëren se parashtruesit e kërkesës pretendojnë edhe shkelje të të drejtave të tyre të garantuara edhe me nenin 6 dhe 13, në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës, i janë referuar në veçanti Aktgjykimin të GJENDj-së, në rastin *Capital Bank AD kundër Bullgarisë*.
43. Në këtë drejtim, Gjykata do të analizojë dhe vlerësojë ngjashmëritë dhe dallimet e aspekteve procedurale dhe përmbajtjesore në mes të rastit të parashtruesve të kërkesës dhe rastit *Capital Bank AD kundër Bullgarisë* të cilit ata i janë referuar.
44. Gjykata vëren se në rastin e parashtruesve të kërkesës, gjykatat e rregullta, në procedurë administrative e hodhën poshtë padinë e tyre për faktin se inicimi i saj ishte ushtruar jashtë afatit kohorë të përcaktuar me ligj. d.m.th. gjykatat nuk janë marrë fare me shqyrtimin e meritave të çështjes.
45. Për dallim nga rasti i parashtruesve të kërkesës, në rastin *Capital Bank AD kundër Bullgarisë* para gjykatave të rregullta të Republikës së Bullgarisë nuk ka qenë fare kontestuese përmbushja e kritereve procedurale (afati). Në fakt, në rastin *Capital Bank AD kundër Bullgarisë*, nga pasqyra e fakteve vërehet qartë se gjykatat e rregullta janë lëshuar në meritat e çështjes.

46. Gjykata me tej vëren se, pas shqyrtimit të meritave nga gjykatat e rregullta të Republikës së Bullgarisë, *Capital Bank AD* e pakënaqur me gjykatat vendore, kishte parashtruar ankesë në GJEDNJ. Kjo e fundit pasi vlerësoi në tërësi rrethanat e rastit konstatoi shkelje të nenit 6 të Konventës, në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 1 të Konventës nga ana e gjykatave kombëtare të Republikës së Bullgarisë, nga shkakun se të njëjtat i kishin bazuar gjetjet e tyre, në gjetjet e Bankës Qendrore të Bullgarisë (BKB), ku kjo e fundit kishte konstatuar se *Capital Bank AD*, nuk ishte e aftë të shlyente detyrimet (pagesat) e saj, me ç'rast kishte vendosur revokimin e licencës së *Capital Bank AD*, dhe më pas kishte nxjerrë vendim për falimentimin e saj (shih, gjetjet e GJEDNJ-së, *Capital Bank AD kundër Bullgarisë*, Aktgjykimi final i 24 shkurtit 2006, ankesa nr. 49429/99, paragrafët 101 dhe 102).
47. Andaj, nga sa u tha më sipër, bazuar në pasqyrën e fakteve të rasteve në krahasim, Gjykata konsideron se, rasti *Capital Bank Ad kundër Bullgarisë* nuk mund të jetë i aplikueshëm në rastin e parashtruesve të kërkesës, për arsye se gjykatat e rregullta në rastin e tyre janë marrë vetëm me aspektet procedurale të ushtrimit të padisë, respektivisht me përmbushjen e kriterëve procedurale (afatin) dhe jo me meritat e padisë, përderisa në rastin *Capital Bank AD* para gjykatave kombëtare të Republikës së Bullgarisë nuk ishin fare kontestuese aspektet procedurale (lejueshmëria), por meritat e çështjes.
48. Nga arsyet e shtjelluara si më sipër, Gjykata vëren se parashtruesit e kërkesës thjeshtë nuk pajtohen me rezultatin e procedurës para gjykatave të rregullta, gjegjësisht me faktin se atyre iu është hedhur poshtë si e paafatshme padia për inicimin e konfliktit administrativ. Megjithatë, pakënaqësia e parashtruesve të kërkesës me rezultatin e procedurës nga gjykatat e rregullta nuk mund vetvetiu të ngrejë pretendim të argumentueshëm për shkeljen e të drejtave kushtetuese (shih, *mutatis mutandis*, rastin *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, paragrafi 21, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005; shih Aktvendimin për papranueshmëri të Gjykatës Kushtetuese, në rastin: KI25/11, me parashtrues *Shaban Gojnovci*, të 28 majit 2012, paragrafi 28; shih, gjithashtu rastin KI56/17, parashtruese e kërkesës *Lumturije Murtezaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 18 dhjetorit 2017, paragrafi 42).
49. Si përfundim, Gjykata konstaton se kërkesa e parashtruesve të kërkesës duhet deklaruar qartazi e pabazuar, në baza kushtetuese, sepse argumentet e ngritura nga parashtruesit në asnjë mënyrë nuk i arsyetojnë pretendimet e tyre për shkeljen e të drejtave të tyre kushtetuese dhe se të njëjtit nuk dëshmuuan mjaftueshëm pretendimet e tyre për shkelje kushtetuese.
50. Rrjedhimisht, Gjykata konkludon se kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe, në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, ajo duhet të deklarohet e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, të nenit 20 dhe 48 të Ligjit dhe të rregullave 39 (1) (d) dhe 56 (2) të Rregullores së punës, më 10 tetor 2018, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Selvete Gërxhalin-Krasniqi

Çarta Rama-Hajrizi

